

ഭാഗവതം - ചതുർത്ഥസ്കന്ധം 7

ഭാഗവതം
ചതുർത്ഥസ്കന്ധം - 7

താളിളക്കം
2020

പേര്: ഭാഗവതം - ചതുർത്ഥസ്കന്ധം - 7

ഭാഷ: മലയാളം

പ്രസാധകർ: താളിളക്കം

ഡിസംബർ 2020

Layout Design: പ്രവീൺ വർമ്മ

Copyleft:

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബുണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കുടപ്പാട്: വിക്സിപ്പീഡിയ.

ശ്രീമഹാഭാഗവതം - ചതുർത്ഥസ്കന്ധം - 7 പുരഞ്ജനോപാഖ്യാനം

മുഖ്യതപോധനൻ നാരദനന്നതി-
 വിഖ്യാതനായെഴും പ്രാചീനബർഹിസ്സിൻ-
 പൂരിലമ്മാറെഴുന്നള്ളിയനേരത്തു
 സാരനായുള്ള നരവരനും മുദാ
 ഭക്ത്യാ നമസ്കൃതി ചെയ്തെഴുന്നേറ്റുടൻ
 പ്രീതി കൈക്കൊണ്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോന്നുടൻ
 അർഘ്യപാദ്യാസനപൂജകളേമുദാ-
 രാജപ്രവരനും ചെയ്തിരുത്തിടിനാൻ.
 അപ്പോൾ മഹാമുനിനാരദനാത്മജ്ഞാ-
 നപ്രഭേദങ്ങളാമതുതവാണികൾ
 ജല്ലിച്ചതുകേട്ടു സംസാരവൈരാഗ്യ-
 മുൾപ്പുവിലുൾക്കലർന്നപ്പഥിവീശ്വരൻ
 ജ്ഞാനോപദേശ ഗ്രഹണത്തിലാഗ്രഹം
 മാനസേപുണ്ടു ചോദിച്ചതിനുത്തരം
 ചൊന്നാൻ മുനീന്ദ്ര “നെടോ! നൃപരിശ്വര!
 മൂന്നും ഭവാനാലഹോ! ഹനിച്ചിടിന-
 യജ്ഞപശുക്കൾ ഭവാനെഹനിപ്പതി-
 നജ്ഞാനികൾ പരലോകത്തുള്ളരേടോ!”
 എന്നുള്ളതിങ്കൽ പുരഞ്ജനവൃത്തമാ-
 കന്നോരിതിഹാസവുമരുളിച്ചെയ്യാൻ-
 “മൂന്നും പുരഞ്ജനനാം നരേന്ദ്രോത്തമൻ
 തന്നുള്ളിലങ്ങവിജ്ഞാതസഖനേയും
 വിട്ടുകളഞ്ഞൊരു രാജധാനീന്ദ്രമുൽ-
 കൃഷ്ടമായുണ്ടാക്കുവാൻ തിരഞ്ഞിടിനാൻ
 കണ്ടീലതുതനിക്കുള്ളിൽ തെളിഞ്ഞതു-
 കൊണ്ടഥപിന്നെയും നീളെ നടന്നവൻ
 ഖിന്നനായേറ്റും പരവശനായുടൻ
 ചെന്നു ഹിമവദ്ഗിരിവരൻ തന്നുടെ
 താഴ് വരയിങ്കലാമ്മാറ്റു തെക്കേപ്പുറ-
 ത്താവോളമമ്പൊടുനോക്കി നടക്കുമ്പോൾ
 ഒൻപതു വാതിലുള്ളൊരു പുരവരം
 മുന്വിലാമ്മാറതിലക്ഷണയുക്തമായ്

കണ്ടാനവൻ, പുറമേബഹു ശോഭ്യ-
 ണ്ടുണ്ടാരുദ്യാനമതികൽ വിവിധമാം
 പുഷ്പസൗരഭ്യസമൃദ്ധിഗുണങ്ങളാ-
 ലുൾപ്പുവിലാമ്മാറു ദർപ്പകദ്രാന്തികൾ
 വർദ്ധിതമായിരിക്കും പ്രദേശോത്തമേ
 സുസ്ഥലത്തിങ്കലൊരുത്തിയേക്കേവലം
 നൂറുനൂറുജനങ്ങൾ സഖിമാരുമാ-
 യേറെയുള്ളൊരു ബഹുഭേദമാരൊടും
 പഞ്ചഹണനാമഹിവരന്തന്നൊടു-
 മഞ്ചിതയാം പ്രമദോത്തമതന്നെയും.
 ഭർത്താവിനെത്തിരഞ്ഞങ്ങു നടക്കുന്നോ-
 രത്തമയാമവളെക്കണ്ടു സാദരം
 ചിത്തേ മുഴുത്ത മദനപരവശാ-
 ലത്തേന്മാഴിയാളൊടാശ്രു ചോദിച്ചിതു:
 എന്തെടോ സുന്ദരിയായ നീതാനുട-
 നെന്തിനായിങ്ങനെ സഞ്ചരിക്കുന്നതും?
 ആരുടെ നന്ദനയായതുനീയക-
 താരിൽ നിരൂപിച്ച കായമെന്നെന്തെടോ?
 ആരുനിനക്കിഹഭൃത്യരായ് മേവിന
 വീരയോദ്ധാക്കളും നാരിമാരുമിവർ?
 മൂന്നിൽ നടക്കും ഫണീന്ദ്രനു നാമമെ-
 തൻപോടു നീ ഭുവനേശ്വരിയാകിയ
 പാർവതിയോ രമാദേവിയോ കേവല-
 മീവണ്ണമുള്ള നീ താനവരല്ലയോ?
 ഭ്രമു നടക്കുന്നതാകയാലെത്രയും
 കോമളയായ നീ വീരനാമെന്നുടേ
 മാനസനാഥയായെന്നോടുകൂടെവ-
 ന്നാനന്ദമോടപ്പുരിയെ നിരന്തരം
 നന്നായലങ്കരിപ്പാനുള്ള യോഗ്യമു-
 ണ്ടിന്ദിരാദേവിയുമായ് മുകുന്ദൻ പരൻ
 വൈകുണ്ഠലോകമലങ്കരിച്ചേതുമാ-
 രാകലമെന്നിയേ വാഴുന്നവണ്ണമേ
 എന്നെയും വച്ചുകൊണ്ടിപ്പരിതന്നെയും

നന്നായലങ്കരിക്കേണം മനോഹരേ!
 നിന്നെയും വച്ചുകൊണ്ടെന്നെപ്പൊരുനിയതു
 കന്ദർപ്പനെനതിനിന്നിനി നിന്നുടെ
 വ്രീജയാ സാകമവനതമാകിയ
 മേജുമുഖാംബുജം കാട്ടി രക്ഷിക്ക മാം”
 ഇത്ഥം പറയും പുരഞ്ജനനോടുട-
 നെത്രയുമത്യാദരേണ പുരഞ്ജനി
 ചൊന്നാൾ “പുരുഷോത്തമനായിരിക്കുന്ന
 നിന്നോടു ഞാൻ പറയാമിതിന്നുത്തരം.
 ഉല് പാദകനായതാതനെ ഞാനെന്റെ
 ചിത്തേ ധരിച്ചിരിക്കുന്നതില്ലേതുമേ!
 ഇസ്ഥലത്തിങ്കൽ വന്നെത്തിയേ നിന്നു ഞാ;-
 നിസ്തീജനങ്ങളെല്ലാം സഖിമാരല്ലോ;
 നിത്യമിക്കാണായ്ച്ചമഞ്ഞ പുരുഷരു-
 മത്ര മമ സഖന്മാരെന്നറിക നീ,
 ഞാനുറങ്ങും പൊഴുതും പുനരന്തരാ
 നൃതമുണർന്നിരിക്കും വിധിയിങ്കലും
 താനിപ്പരിപരിപാലിച്ചിരിപ്പവ-
 നാനന്ദമുൾക്കൊണ്ടിവൻ ഫണീന്ദ്രോത്തമൻ.
 എന്നിങ്ങനെയുള്ളതെൻ പരമാർത്ഥമി-
 ന്നിന്നെയിങ്ങെത്തിച്ചതീശ്വരാനുഗ്രഹം-
 തന്നേ, വിഷയങ്ങളിലിച്ഛിച്ചിരിക്കുന്ന
 നിന്നെയനുഭവിപ്പിപ്പനെനിക്കുള്ള
 ബന്ധുക്കളുമായനുഭൂതസിദ്ധനാ-
 യന്ധതയെന്നിയേ നിത്യസുഖാനുഭവം
 എന്നോടു ചേർന്നിപ്പരിയിൽ നൂറ്റാണ്ടുവാ-
 ണ്കൂന്ന തോന്നീടുകിൽ നന്നായ് വരും ദ്രവ്യം.
 നിന്നെക്കണക്കേ സദുശരായാരെയും
 മന്നിടത്തിങ്കൽ ഞാൻ മറ്റു കണ്ടീലേടോ!
 ധർമ്മാർത്ഥകാമമോക്ഷാനന്ദസന്തതി-
 ധർമ്മയശസ്കരമാം ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം
 ദേവകൾക്കുമുഷികൾക്കും പിതൃക്കൾക്കു
 മേവം മനുഷ്യഭൂതങ്ങൾക്കുമാശ്രയം.

കേവലമീഗ്രഹസ്ഥാശ്രമമെന്നറി-
 ണ്താവിർമ്മുദാ ബത! സാധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 വീര്യബലാദ്യംഗസൗന്ദര്യമാദിയം
 കാര്യഗുണങ്ങൾ ചേർന്നീടും ഭവാനെ ഞാൻ
 സൂനം വരിക്കുന്നതുണ്ടിതുഗുണങ്ങൾ ചേർ-
 ന്നാനന്ദവാനായ നിന്നെയുപേക്ഷിപ്പാൻ
 മാനസേ തോന്നുകയില്ലൊരുത്തിക്കു്”മെ-
 ന്നാനന്ദവാണികളാൽ ഭൂമിപ്പിച്ചുടൻ
 ചെന്നു പുരഞ്ജനൻ തന്നെവരിച്ചു സം-
 പൂർണ്ണമോദേന പുരഞ്ജനിയും തമ്മിൽ,
 ദമ്പതിമാരായ്പ്പരിയിലകം പൂക്കു
 സന്ധൃതിന്ദുറാണ്ടിരുന്നാർ സുഖാനുപിതം.
 അങ്ങനെയുള്ള പുരീക്കേഴുവാതിലു-
 ണ്ടങ്ങുയരത്തുതാഴത്തു രണ്ടും പ്രഭോ!
 മംഗളമായതിലൂടെ നടന്നുട-
 നെങ്ങും നടക്കും പുരഞ്ജനൻ തന്നുടെ
 ഭൃത്യജനങ്ങളുമായൊരുമിച്ചുകൊ-
 ണ്ടത്യന്തമാഹന്ത! വെവ്വേറെയും തദാ,
 നിത്യമതിലബ്ധുവാതിൽ കിഴക്കുഭാ-
 ഗത്തു വാമേതരദിക്കിലോരോന്നെടോ!
 പശ്ചിമഭാഗത്തു രണ്ടും പുനരതി-
 ലിച്ചാവശേന പുരഞ്ജനൻ താനവൻ
 ഖദ്യോതയെന്നുമാവിർമ്മുഖിയെന്നുള്ള
 വാതിൽദ്വയാന്തേ, കിഴക്കു ദ്യുമാനൊടു-
 കൂടെപ്പുറപ്പെട്ടു വിദ്രാജകനാമ-
 മീടുന്ന രാജ്യമടക്കുന്നിതന്വഹം.
 കേവലമങ്ങവറ്റിനടുക്കെത്തുലോ-
 മേവ, നളിനിയുമന്യാപി നാളിനി
 രണ്ടുവാതിലതിലൂടെ പുറപ്പെട്ടു-
 കൊണ്ടവധൃതസഖനോടുചേർന്നുടൻ
 സൗരഭമാകിയ രാജ്യമടക്കി വൻ-
 പൂജ്യമാം മുഖ്യയാം വാതിലൂടെ തഥാ-
 ചെന്നു രസജ്ഞവിപണരിരുവരോ-

ടൊന്നിച്ചുകൊണ്ടു ബഹുദനനാമവൻ
 അന്വഹമാപണമായ രാജ്യം മുദാ
 തന്നാലടക്കിവാഴുന്നു നിരന്തരം
 തെക്കും വടക്കും പിതൃദേവഭൃക്കളെ-
 ന്നൊക്കെ പ്രസിദ്ധങ്ങളാം വാതിലൂടെപോയ്
 പൂക്കുശ്രുതധരനായ സഖിയൊടും
 ദക്ഷിണ പാഞ്ചാലവും പുനരന്യഥാ-
 ചൊല്ലൊങ്ങുമുത്തരമായ പാഞ്ചാലവു-
 മപ്പോലെ രാജ്യങ്ങൾ രണ്ടുമടക്കുന്നു.
 പിന്നെയപ്പശ്ചിമമാം വാതിലൂടെപ്പോയ്-
 ചെന്നു പുറപ്പെട്ടു ദുർമ്മദന്തനോടും
 കൂടെക്കലർന്നുടൻ ഗ്രാമ്യകമെന്നപേ-
 രാകും മഹാരാജധാനിയടക്കുന്നു.
 പാടേ നിര്യതിയുടെചെന്നു ലുബ്ധക-
 നോടും മഹാവൈശസമെന്ന രാജ്യവും
 നേരേ മുതിരുന്നടക്കുന്നു പുരഞ്ജനൻ.
 പാരിലുപസ്തരനിർവാക്കുകളാകും
 പൗരവരരോടുമൊന്നിച്ചു സന്തത-
 മോരോരോ കർമ്മങ്ങളാചരിക്കുന്നതും.
 കേവലമന്തഃപുരഗതനാകില-
 ങ്ങാവിർമ്മുദാ വിഷ്വചീനനോടും തഥാ
 വാണു ഞായം; സുതദാരാലയാദിദിർ-
 മാനേന ശോകമോഹങ്ങളുകൊണ്ടവൻ
 കാമിനിയാകും പുരഞ്ജനിതൻ വശ-
 പ്രേമബന്ധേന താനങ്ങവൾ ചെയ്വതും-
 കൂടെപ്പരിചോടു ചെയ്യുന്നിതന്വഹം
 കൂടിയായങ്ങനെ വന്നുകൂടും ദൃഢം.
 അങ്ങനെയുള്ള പുരഞ്ജനനാമവ-
 നങ്ങുടനേ മുതിർന്നാഹന്ത! കേവലം
 പഞ്ചാശ്വമായിപ്പരിചിൽ ദ്വിചക്രമാ-
 യഞ്ചിതമായകൊടിമരം മൂന്നുമായ്,
 സം പ്രതി ബന്ധുരമഞ്ചൊരു വായ്ക്കയ-
 റിമ്പം കലർന്നൊരു സാരഥിതാനുമായ്

ഏകരഥേ രണ്ടു കൂബരമായു-
 മാകലമെന്നിയേ കേവലമഞ്ചുമായ്
 ഏഴുവരൂഥങ്ങളോടുമൊരുമിച്ചു
 കോഴയൊഴിഞ്ഞു പൊൻകൊണ്ടലം കൃതമായ്,
 മേവുന്നതേർമേൽക്കരേറിക്കവചവും
 കേവലം പൂണ്ടാവനാഴികയും കെട്ടി
 ഏകാദശാക്ഷൗഹിണിപ്പടയോടുചേർ-
 നേകദിനേ പഞ്ചപ്രസ്ഥമഹാവനം
 പ്രാപിച്ചു നായാട്ടുടൻ തുടങ്ങിടിനാ-
 നാപൂർണ്ണഗർവേണ ഭാര്യയുമെന്നിയേ
 കാനനത്തിങ്കൽപ്പെരുമാറിനന്നതി-
 ദിനനായ്പ്പോന്നതനാലയം മേവിനാൻ.
 സ്നാനവും ചെയ്തശനാദികളും കഴി-
 ച്ചാനന്ദകൾക്കൊണ്ടലംകരിച്ചുള്ളവൻ-
 താനപ്പുരഞ്ജനിയെക്കണ്ടതില്ലയാ-
 ണ്താനന്ദവും കുറഞ്ഞതഃപുരത്തിങ്കൽ
 കാണായ നാരികളോടാശ്രു ചോദിച്ചാ-
 “നേണാക്ഷിമാരേ! സുഖമല്ലിയെല്ലാർക്കും?
 ഇങ്ങു പുരഞ്ജനിതാനൊഴിഞ്ഞാകയാ-
 ലിങ്ങനെ മങ്ങിയതെന്തിന്നിലയനം?
 മംഗലശീലതാനെങ്ങുപോയാളവ-
 ളംഗനമാരേ! പറവി”നെന്നിങ്ങനെ
 സംഗതിയായവൻ ചോദിച്ചതിന്നഥ
 മംഗലാപാംഗികളും പറഞ്ഞിടിനാർ:-
 “ഞങ്ങളോ രാജപ്രവര! ദേവീനിന-
 വങ്ങകതാരിലെന്തെന്നറിഞ്ഞിലഹോ!
 ചെന്നു വെറും നിലത്തുണ്ടു കിടക്കുന്നു
 മന്നവ! കേൾ” കൈനവർ പറയും വിധൗ
 ചെന്നു പുരഞ്ജനൻ താനും പുരഞ്ജനി
 തന്നിലെ സ്നേഹപരവശചേതസാ
 നന്നായ്പ്പുറഞ്ഞനന്യപിച്ചവൾ-
 തന്നെക്കളിപ്പിച്ചലങ്കരിപ്പിച്ചുടൻ
 ചെമ്മേ ഭൂഷിപ്പിച്ചു തമ്മിൽപ്പിരിയാതെ

നിർമ്മായമാലിംഗനാദിഭിരന്വഹം
 രാപ്പകല്പമറിയാതെ രമിച്ചുകൊ-
 ണ്ഞാതമ സുഖം പൃഷ്ഠിരുന്നാനന്ദിനം.
 അക്കാലമായിരത്തിന്മേലൊരുനൂറു-
 മക്കളുമൻപോടൊരു നൂറ്റൊരുപതു
 കന്യകമാരും ജനിച്ചവർതമ്മെയ-
 ണ്ണന്യൂനമോദേന പിന്നെപ്പുരഞ്ജനൻ
 ശിക്ഷയാചെയ്തേ വളർത്തുവേൾപ്പിച്ചിത-
 ണ്ണോക്കെക്കൊടുത്തിതു കന്യകമാരെയും.
 പുത്രവർക്കുമുണ്ടായിതനവധി
 സത്രങ്ങളും ചെയ്തു കീർത്തയാ സുഖിച്ചവൻ,
 പുത്രമിത്രാദികളോടു ചേർന്നങ്ങനെ
 നിത്യമിരിക്കുന്നാളൻപതിനപ്പുറം
 വത്സരം ചെന്നളവാപത്തുകാലവു-
 മത്യന്തമാഹന്ത! വന്നടുത്തുബലാൽ.
 ചണ്ഡവേഗാഖ്യാനാംഗന്ധർവനന്ദൻ ഞാൻ
 നന്നായ് വെളുത്തുള്ള മുന്തൂറ്റുപതു
 ഗന്ധർവന്മാരോടു കൂടവേ വന്നട
 നന്ധനായുൾല പുരഞ്ജനന്തന്നുടെ
 നല്ല പുരത്തച്ചെറുത്തിടിനാനവൻ
 മെല്ലെ പ്രജാഗരനായ നാഗേന്ദ്രനും
 തുല്യരംഗന്ധർവന്മാരോടുമൊന്നിച്ചു
 വല്ലഭമോടു നൂറ്റാണ്ടുയുദ്ധം ചെയ്യാൻ.
 അന്നവസാനേ ബലക്ഷയ കാരണാൽ
 തന്നിൽ വിവേകം കലർന്ന പുരഞ്ജനൻ
 ചാരുപുരഞ്ജനിയിങ്കൽ മുഴുത്തെയും
 പാരവശ്യം കൊണ്ടുമന്ദമായ് മേവിനാൻ
 പിന്നെയഗ്നന്ധർവന്മാർക്കു തുണയിങ്ങു
 വന്നുകൂടി കാലദേവതന്ത്രജയും
 മൂന്നമവളൊരു ഭർത്മാവിനെത്തിര-
 ണ്ണതന്യൂനകാലമാഹന്ത! ലോകങ്ങളിൽ
 എങ്ങും പെരുമാറിനാളവൾ ദുർഭഗ-
 യെന്നതുകൊണ്ടാരുമാദരിച്ചിലപോൽ.

പണ്ടവളെപ്പുരുവാം നരേന്ദ്രോത്തമ-
 നിണ്ടൽ പൂണ്ടാശ്രു ധരിച്ചാനനേകം നാൾ
 കണ്ണുത തീർന്നു വരവും കൊടുത്തവൾ
 രണ്ടാമതും സത്യലോകത്തുനിന്നിങ്ങു-
 പോന്നവന്നെന്നെ വരിപ്പതിന്നായിങ്ങു-
 ചേർന്നുനിന്നേറ്റമത്യാഗ്രഹിച്ചിടിനാൾ.
 ബ്രഹ്മചര്യപരനായ ഞാനനതു
 സമ്മതിച്ചിലതുകൊണ്ടവളേറ്റവും
 ക്രോധം കലർന്നൊരേടത്തുമിരിക്കരു-
 താതവാറെന്നെശ്ശപിക്കയും ചെയ്തടൻ
 പോരുമവളെൻ വചോമാർഗ്ഗഹേതുനാ
 സാകം ഭയന്നാമകനാം യവനനെ
 ഭർത്താവായ്ക്കാൾവതിനാഗ്രഹമുൾക്കലർ-
 നത്രയവനാധിപനോടു ചൊല്ലിനാൾ:-
 “നിന്നെ വരിപ്പതിനാഞ്ഞൊണ്ടു ഞാനിഹ
 വന്നുനിന്നേൻ ലോകവൃത്തികൊണ്ടും ശാസ്ത്ര
 നിർണ്ണയം കൊണ്ടും നിഷിദ്ധമല്ലാതതേ
 കേൾക്കയുമാശ്രു കൊടുക്കയും വേണമെ-
 ന്നകയിൽ ഭദ്രനായ് മേവിന നിന്നെ ഞാൻ
 സേവിക്കച്ചെയ്യുന്നതെന്നിൽ മുഴുത്തദ-
 യവുള്ളിലുണ്ടാകവേണ”മെന്നിങ്ങനെ
 കാലകന്യാവചനം കേട്ടു നിന്നിതു
 കാലമേ ദേവരഹസ്യസിദ്ധാശയാ
 ഹാസപൂർവ്വം യവനാധിപൻ ചൊല്ലിനാ-
 “നാസുരിയായ നിനക്കു ഞാൻ മൂന്നമേ
 ഭർത്താവിനെയുണ്ടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നി-
 തത്ര നീ ദുർഭഗയാകയാലെന്നാമേ
 കൈക്കൊൾകയില്ലയങ്ങാദരാൽ മാനുഷ-
 റൊക്കെ മറഞ്ഞു നിന്നമ്പോടനുദിനം
 നന്നായനുഭവിച്ചാലും പിരിയാതെ
 നിന്നീടുമങ്ങിവൻ പ്രജ്വരണനുടെ
 സോദരി നീ നിങ്ങൾ തങ്ങളിരുവരും
 ഞാനും ഭയങ്കരമായ പടയുമായ്

കാനനേ കൂടെ നടപ്പനങ്ങങ്ങുമേ,”
 എന്നിങ്ങനെയവൻ ചൊല്ലിനിന്നങ്ങവൻ-
 തന്നുടെ സൈനികമദ്ധ്യേ സഹജനം
 കാലകന്യാവുമായ് മേദിനിയിങ്കല-
 ക്കാലം പെരുമാറിനിന്നവർ മെല്ലവേ.
 വന്നു പുരഞ്ജനനെനൂരപൊങ്ങിന
 മന്നവൻ തൻപുരത്തെച്ചുറ്റത്തീടിനാർ.
 അന്നവിടെക്കലഹത്തിൽ പ്രജാഗരി
 യുന്നതനെത്രയും ഖിന്നനായാൻ തുലോം
 എന്നതുകൊണ്ടുള്ളവേ കാലകന്യക
 ചെന്നകം പൂക്കു പുരഞ്ജനൻ തൻപുരം
 തന്നുടെ പാട്ടിലാമ്മാറടക്കീടിനാൾ,
 ചെന്നു ചുഴന്നുകൂടി യവനന്മാരും.
 തല്പരിപീഡകളാലേ പുരഞ്ജന-
 നൾപ്പൂവിലേറ്റം പരിതാപയുക്തനായ്
 നിത്യമക്കാലകന്യാവിനാലെത്രയും
 മത്യരംമലിംഗിതനായ് ചമകയാൽ,
 തേജോവിഹീനനായ് മോഹിച്ചു ഗന്ധർവ്വ-
 രാജയവനന്മാരാൽ ഹൃതയൈര്യനായ്
 പോരും നൃപതി ബഹുമാനഹീനരാ
 യോരുതനയദാരങ്ങളേയും ക-
 ണ്ടുൾത്താരിലുണ്ടായെഴും വിവേകങ്ങളാൽ
 തൽ പ്രതികർമ്മമാഹന്ത! കാണാഞ്ഞുട-
 നപ്പൊഴുതിച്ചുകൂടാതെ രാജ്യത്തെയും
 വിട്ടുകളഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടുവാണൊരു-
 ബെട്ടു പുരഞ്ജനനെക്കണ്ടു കേവലം
 പ്രജ്വരാനാം ഭയഭ്രാതാഭയപ്രിയം
 വിശ്വാസമുൾക്കൊണ്ടു ചെയ്തയിലിച്ഛയാ
 തൽ പുരി ചുട്ടു സംഹാരം തുടങ്ങിനാ-
 നപ്പൊഴുതപ്പരീപാലൻ പ്രജാഗരൻ
 ചിത്തേ മുഴുത്ത പരിതാപയുക്തനാ-
 യത്തലോടേ വിയോഗത്തിനാരംഭിച്ചാ
 തത്സസമയേ പരിപീഡിതനാം നൃപൻ

വസങ്ങളിലും പ്രണയിനി തന്നിലും
 സക്തികലർന്നു വിചാരം തുടങ്ങിനാ-
 നിക്കാലമങ്ങു ഞാൻ പൊയ്ക്കളഞ്ഞാലിനി
 മൽ സുതന്മാർക്കും കുടുംബിനിക്കും പുനർ-
 മ്മിത്രങ്ങളായവർക്കെന്തൊരന്യാശ്രയം?
 ഇങ്ങനെയുള്ള വിചാരം പുരഞ്ജന-
 നങ്ങകതാരിലുൾക്കൊണ്ടിരിക്കും വിധൗ
 നിന്നഭയൻ യവനന്മാരുമായ് മുതിർ-
 നന്നതനാമവനെപ്പിടിച്ചുണ്ടുസാ
 ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടങ്ങു പോകത്തുടങ്ങിനാൻ;
 ബന്ധുക്കളും സുതദാരങ്ങളും ദ്രവ്യം
 സന്ത്യജിച്ചിടിനാരാഹന്ത! കൂടവേ
 സന്തതപാലനടങ്ങിനാൻ നാഗവും,
 മൂന്നേകണക്കേ പരിക്ഷീണമായിതു
 മന്നവൻ തന്നെയും ദുർഗ്ഗമാർഗ്ഗത്തുടെ
 കൊണ്ടുപോകുമ്പൊഴുതങ്ങു പുരഞ്ജനൻ
 പണ്ടഹോ! തന്നാൽ ഹതങ്ങളായ് മേവിന-
 ദൃഷ്ടപശുക്കളാലെത്രയും ദണ്ഡങ്ങൾ
 കഷ്ടതരങ്ങളുനഭവിച്ചിടിനാൻ;
 മറ്റുമനേകദുഃഖങ്ങളുനഭവി-
 ച്ചേറ്റുമില്ലാതെ പീഡിച്ചാനൊരോവിധം
 കാലധർമ്മാൻ സമയമായിടിന-
 കാലസ്മരണനിമിത്തമായങ്ങവൻ
 താനും പ്രമദോത്തമനായ് ജനിച്ചുടൻ
 മാനേന വൈദർഭിയായ് ചമഞ്ഞുമുദാ-
 പാഘണ്ഡാധിപൻ മലയധ്വജൻ കീർത്തിയും
 പുണ്ടു ഭൂട്ടത്തുക്കൾ തമ്മെയെല്ലാറെയും
 തന്നാൽ ജയിച്ചു മെതിയടിവിര്യമായ്
 നിന്നവൻ വേട്ടുകൊണ്ടെന്നവൾ തന്നിലേ-
 നിന്നതി സുന്ദരിയായുള്ളവായൊരു
 കന്യകയ്ക്കുങ്ങനജാതരായേഴുപേർ
 വന്നുളരായവർ ദ്വിഗ്വിഷയങ്ങളേ-
 നിന്നുമധിപതിമാരവർ, തന്നുടെ

നന്ദനജാതങ്ങളായ് പ്പതുപുത്തുകോ-
 ട്യുന്നതന്മാരവർകൾക്കുളവാകിയ
 സന്തതികൊണ്ടു ഭ്രമണ്ഡലമേഴുമൊ-
 രന്തരമെന്യേയനഭവിച്ചീടുന്നു;
 സന്തതം മന്വന്തരങ്ങൾ മുഴുവനേ
 സതുഷ്ടരായ് മലയദ്ധജപുത്രിയെ-
 സ്സം പ്രമോദാലഗ്സ്സുൻ വേട്ടവൾ തന്നി-
 ലൻപോട്ടുകൂടെ ദൃഢച്യുതൻ തന്നെയും
 സന്ദ്രതി താൻ ജനിപ്പിച്ചാനവൻ പുത്ര-
 നൻപെഴുമീദ്ധുവാഹൻ മലയദ്ധജൻ
 മുന്വേ ഗേവദാരായനതല്ലരൻ
 കമ്പമൊഴിഞ്ഞതിലിച്ഛയാ സാദരം
 ഭ്രമണ്ഡലം സുതന്മാർക്കു കൊടുത്തുടൻ
 ശ്രീമാൻ മഹാവിഷ്ണു പാദഭക്ത്യാ വനം
 പ്രാപിച്ച ദേഹധനതനയാദിക-
 ളാപൽക്കരമെന്നറച്ചഥ സർവവും
 വൈദർഭിയോടും തപസ്സു ചെയ്തിടിനാ-
 നാദരാൽ ചന്ദ്രവസാ താമ്രപർണിയും
 മേദിനിയിങ്കൽ വടോദ, യെന്നും ജഗ-
 ദാദിപ്രസിദ്ധകളായ നദികളിൽ
 പുണ്യജലങ്ങളാൽ സ്നാനാചമനങ്ങ-
 ഉന്യൂനകാലമാഹന്ത ചെയ്തേറ്റവും
 ശുദ്ധഹലമൂലപുഷ്പരാദ്യാഹാര-
 വൃത്യാ പരിചോടു രക്ഷിച്ചു ദേഹവും
 ശോഷണം ചെയ്തു ശീതോഷ്ണമുരുദൃർഷ
 ഭീഷണം ക്ഷുത്പിപാസാദി വിവിധങ്ങൾ
 മാനസത്തിങ്കൽ സഹിച്ച നിരന്തരം
 മാനമദാദിഭ്രമങ്ങളൊഴിഞ്ഞുടൻ
 താനും ഗുരുവുമഖിലപ്രപഞ്ചവും
 നൂനം പരബ്രഹ്മവും മഹാമായയും
 ഏകമയമായൊരുമിച്ചു കണ്ടുകൊ-
 ണേകാന്തദേശേ സദാ ഭേദമെന്നിയേ
 കേവലമാത്മയോഗേന സമാധിചേർ-

നാവിർമുദാ പരമാനന്ദസംയുതം
 വാണീടിനാൻ പലകാലം പ്രണവനാ-
 ഭേന പരം പരലീനനായാൻ ക്രമാൽ.
 ഭക്ത്യാപുരുഷാർത്ഥസിദ്ധനായ്, മേവിന
 ഭർത്തൃകളേബരം കണ്ടു വൈദർഭിയും
 ദുഃഖേന സംസ്കാരവുംചെയ്തുടനദ-
 കക്രിയതൊട്ടു സപിണ്ഡാന്തകർമ്മവും
 കൃത്യാപി താനും മരിപ്പതിനായ് നിന്ന-
 വൃത്താന്തമാഹന്ത! കണ്ടു പുരാനിജ-
 മിത്രമാം ബ്രഹ്മമുഖാദുക്തവാണിഭി-
 രുശർത്താരിലുണ്ടായ മായാഭ്രമങ്ങളും
 തൃക്ത്യാപ്യന്തരം ഹംസപാദങ്ങളി-
 ലത്യാദരേണ സമാശ്രയിച്ചു പരം.

പ്രസാധകർ

അല്ലിളക്കം

